

STAR TREK : TO ΟΡΑΜΑ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Η επιστημονική Φαντασία είναι ο τομέας της λογοτεχνίας που δίνει την μεγαλύτερη ελευθερία στον κάθε δημιουργό να εκφράσει τις απόψεις του. Ο λόγος είναι απλός. Ο δημιουργός δεν δεσμεύεται από την υπάρχουσα πραγματικότητα αλλά πλάθοντας ο ίδιος την πραγματικότητα που του αρέσει μπορεί να τονίσει και θετικά και αρνητικά τα σημεία που αυτός θέλει. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ακόμα και στην Αναγέννηση όταν ο Συρανό Ντε Μπερζερακ θέλησε να καυτηριάσει την ιερή εξέταση και το κάψιμο των επιστημόνων από την καθολική εκκλησία έστειλε τον ήρωα του στην Σελήνη. Μια σελήνη κατοικημένη από όντα τα οποία τον δίκασαν και τον καταδίκασαν γιατί τόλμησε να υποστηρίξει την αιρετική άποψη ότι γεννήθηκε στην Γή.

Το παράδειγμα του Συρανό ντε Μπερζεράκ ακολούθησαν δεκάδες άλλοι συγγραφείς οι οποίοι περιγράφουν στα βιβλία τους κόσμους όπου τα σημερινά προβλήματα είναι τόσο οξυμμένα ώστε ο κάθε αναγνώστης αναγκάζεται να τα προσέξει η όπου οι κοινωνίες είναι τόσο τέλειες όσο τα όνειρα του κάθε συγγραφέα. Το όνειρο του νεαρού Asimov ήταν το Δεύτερο Θεμέλιο όπου η πνευματική επιστήμη έχει επικρατήσει της υλικής και όπου όλοι θυσιάζονται για την διατήρηση του πολιτισμού στον Γαλαξία. Το όνειρο του ώριμου Asimov είναι η Γαία, όπου όλη η ζωή που υπάρχει στον πλανήτη συμμετέχει στην διαχείριση του πλανήτη. Στον "Αστερισμό της Ανδρομέδας" του Ιβάν Εφραίμοφ βλέπουμε μια ουτοπική Γή που έχει λύσει όλα της τα προβλήματα, που όλοι οι άνθρωποι είναι ελεύθεροι, ίσοι μεταξύ τους και προπαντός ώριμοι στις αποφάσεις τους. Από την άλλη πλευρά πολλοί συγγραφείς εκφράζουν τους φόβους τους για το πού βαδίζει η ανθρωπότητα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα το "Συνέδριο για το μέλλον" του Στάνισλαβ Λέμ όπου το κράτος για να ελέγξει τους πολίτες του τους ποτίζει με τόσα ναρκωτικά που τελικά αδυνατούν να δούν την μαύρη παραγματικότητα που υπάρχει γύρω τους αλλά αυταπατούνται βλέποντας έναν κόσμο ωραίο πλούσιο και άνετο όπου όλα τους τα όνειρα είναι αληθινά.

Αυτή την ιδιότητα της ΕΦ εκμεταλλεύτηκε και ο Gene Roddenberry όταν στα μέσα της δεκαετίας του 60 του δόθηκε η δυνατότητα να φτιάξει μια τηλεοπτική σειρά ΕΦ. Την θεώρησε σαν μια χρυσή ευκαιρία για να παρουσιάσει στον υπόλοιπο κόσμο το όραμα του. Που δεν ήταν άλλο από μια ανθρωπότητα απαλλαγμένη από τις παιδικές αρρώστιες της, που ο ίδιος θεωρούσε εκείνη την εποχή πως μάστιζαν τον πολιτισμό μας, τον πόλεμο και τον ρατσισμό. Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Στο τέλος της δεκαετίας του 50 και στην αρχή της δεκαετίας του 60 στην αμερικάνικη τηλεόραση κυριαρχούν τα γουέστερν. Μιά από τις πιο πετυχημένες σειρές εκείνης της εποχής ήταν και το "Καραβάνι" που περιέγραφε τις περιπέτειες ενός καραβανιού στην άγρια δύση. Κάποιος λοιπόν είχε την ιδέα να μεταφέρει αυτή την σειρά στο διάστημα δημιουργώντας το "Καραβάνι προς τα άστρα" όπου τον ρόλο των καλών κάουμπους θα παίζουν τα πληρώματα των διαστημοπλοίων, των ρόλο των αλόγων τα ίδια τα διαστημόπλοια, το ρόλο των εξάσφαιρων τα λείζερ ενώ φυσικά των ρόλο των κακών Ινδιάνων οι εξωγήινοι. Και όπου βέβαια το κλασσικό ρητό "καλός Ινδιάνος είναι μόνο ο νεκρός Ινδιάνος" θα μεταμορφωνόταν σε "καλός εξωγήινος είναι μόνο ο νεκρός εξωγήινος". Ο παραγωγός που ανέλαβε να φτιάξει τον πιλότο της σειράς ήταν ο G. Roddenberry. Όμως αυτός γοητευμένος από την ευκαιρία που του δόθηκε να παρουσιάσει τον κόσμο που αυτός ονειρευόταν έφτιαξε το STAR TREK, μια σειρά που ξέφευγε εντελώς από το παραπάνω πλαίσιο του διαστημικού γουέστερν.

Όταν όμως τα μεγάλα κεφάλια του Hollywood είδαν τον πιλότο διάρκειας μιάς ώρας και με τίτλο "Το Κελλί" που τους παρουσίασε ο Roddenberry έπεσαν από τα σύννεφα. Πρώτα από όλα

υπήρχε μια γυναίκα στην γέφυρα του διαστημοπλοίου, που ήταν μάλιστα και ο πρώτος αξιωματικός του σκάφους. Αν είναι δυνατόν!!!
Και όχι μόνο αυτό αλλά δεύτερος αξιωματικός ήταν ένας εξωγήινος ονοματι Sprock. Ιεροσυλία. Αλλά ούτε και ο κυβερνήτης (το παλληκαράκι της σειράς) ήταν όπως τον περίμεναν. Είχε ηθικά προβλήματα και σκεφτόταν να τα παρατήσει γιατί δεν άντεχε πια να στέλνει το πλήρωμα του στον θάνατο. Κουρασμένος από το βάρος της ευθύνης της απόφασης του ποιοί θα ζήσουν και ποιοί θα πεθάνουν προτιμούσε να γυρίσει στο πατρικό του σπίτι και στα άλογα με τα οποία έπαιζε μικρός. Οι δε εξωγήινοι που υπό κανονικές συνθήκες θα ήταν οι "κακοί" της υπόθεσης ήταν ανώτεροι και πνευματικά και τεχνολογικά από τους ανθρώπους. Τελικά σε όλη την ιστορία δεν σκοτώθηκε κανείς, δεν καταστράφηκε κανένα σκάφος και όλα τελείωσαν ειρηνικά. Προφανώς αυτή δεν ήταν η σειρά που είχαν στο μυαλό τους στο Hollywood και γι αυτό την απέριψαν. Όμως σε κάποιους άρεσε η ατμόσφαιρα πάνω στο σκάφος, κάποιος μάλιστα είπε ότι ένιωσε σαν να ήταν πάνω στο Enterprise και γι αυτό έδωσαν στον Rodenberry μια δεύτερη ευκαιρία. Με αυστηρούς όμως όρους. Όχι συναισθηματισμούς, όχι δράματα αλλά δράση περιπέτεια και σύγκρουση.

Υπακούοντας στις παραπάνω εντολές λίγους μήνες αργότερα ο Rodenberry τους παρουσίασε τον δεύτερο πιλότο της σειράς με τίτλο "Εκεί που δεν έχει ξαναπάει άνθρωπος". Ένα επεισόδιο που έχοντας και δράση και σύγκρουση και έναν καινούργιο κυβερνήτη τον Kirk που έδερνε εγκρίθηκε χωρίς προβλήματα. Η γυναίκα φυσικά είχε εξαφανιστεί από μόνιμο μέλος της γέφυρας όμως ο κύριος Sprock μετά από πολλές συζητήσεις κατάφερε όχι μόνο να παραμείνει αλλά και να πάρει και προαγωγή σε ύπαρχο του σκάφους χάνοντας όμως ταυτόχρονα και όλα τα συναισθήματα του. Μόλις όμως πουλήθηκε η σειρά ο Rodenberry ξανάφερε την γυναίκα στην γέφυρα σαν αξιωματικό επικοινωνιών πιά. Μην πιστεύοντας στις φυλετικές διακρίσεις και θέλοντας να δείξει ότι το χρώμα του δέρματος δεν παίζει κανένα ρόλο η γυναίκα στην γέφυρα του Enterprise άλλαξε χρώμα και από λευκή που ήταν στο "Κελλάι" έγινε μαύρη. Το πόσο σημαντικό ήταν αυτό για την εποχή εκείνη το μαρτυρούν τα λόγια της Whoopi Goldberg που αναγνωρίζει ότι η ύπαρξη της Uhura λειτουργούσε σαν ένα παράδειγμα του ότι και οι μαύρες μπορούν να πετύχουν κάτι σημαντικό.

Επίσης έδωσε στον εξωγήινο Sprock όλες τις ιδιότητες που θα ήθελε να έχει ο άνθρωπος. Τον έκανε λογικό ίσως μέχρι εκνευρισμού, πανέξυπνο, μορφωμένο (καθώς ήταν και ο επιστημονικός αξιωματικός του σκάφους) και προπάντως χωρίς την δίψα της εξουσίας. Έδωσε στον πλανήτη του ένα ιστορικό υπόβαθρο το οποίο θα ευχόταν να έχει η Γή. Συγκεκριμένα αν και πρίν από χιλιάδες χρόνια οι Βουλκάνιοι ήταν όμοιοι με μας δηλαδή φιλοπόλεμοι, φίλαρχοι και αιμοσταγείς όταν εμφανίστηκε ο Surak, κάτι σαν ένας ντόπιος Γκάντι, που δίδαξε την λογική και την ειρήνη, τον πίστεψαν πραγματικά και ακολούθησαν πιστά την διδασκαλία του για παραπάνω από 5 χιλιοετηρίδες. Κατέπνιξαν τα επίθετικά τους συναισθήματα και τώρα πια ακολουθούν μόνο την λογική. Δεν σκοτώνουν γιατί είναι παράλογο να σκοτώνει κανείς ένα άλλο νοήμων όν, δεν έχουν την δίψα της εξουσίας γιατί είναι παράλογο να εξουσιάζεις άλλα όντα, είναι χορτοφάγοι, φιλομαθείς, φιλειρηνικοί και φιλότεχνοι. Ποιός δεν θα ήθελε να μοιάζει στον Sprock;

Όμως και οι ιστορίες του κλασσικού Trek προσπαθούσαν να δείξουν στους θεατές το παράλογο του σημερινού κόσμου. Ασχολήθηκαν με προβλήματα όπως ο ψυχρός πόλεμος, ο πόλεμος του Βιετνάμ

κ.α με έναν στόχο μόνο, να πείσουν ότι το μέλλον της ανθρωπότητας είναι η ειρήνη και όχι ο πόλεμος.
Παραδείγματα πολλά. Χαρακτηριστικότερο είναι το "Απόστολή Οίκτου" όπου ο Kirk και η παρέα του πηγαίνουν στον πλανήτη "Organia" με αποστολή να τον προσεταιριστούν στον πόλεμο που ξέσπασε ανάμεσα στην Ομοσπονδία και τους Κλίγγκον. Ο πλανήτης καταλαμβάνεται από τους Κλίγγκον και οι δυο στόλοι προετοιμάζονται για την σύγκρουση που θα κρίνει το μέλλον του Γαλαξία για δεκάδες χρόνια.
Και τότε οι Οργκανιανοί που εκ πρώτης όψεως φαίνονται απολίτιστοι αποδुकνεύεται ότι είναι πολύ πιο πολιτισμένοι και ΥΠΟΧΡΕΩΝΟΥΝ τις δυό γαλαξιακές δυνάμεις σε ειρήνη. Η πικρή σκέψη που ακολουθεί αυτό το επεισόδιο είναι : "Τι κρίμα που δεν υπάρχουν Οργανιανοί στην Γή"!

Ενα άλλο θέμα αιχμής που θίγει το Star Trek είναι και η διάβρωση των μη ανεπτυγμένων πολιτισμών από τους πιο ανεπτυγμένους.
Η ΚΥΡΙΑ ΟΔΗΓΙΑ του Αστρόστολου που μέλος του είναι και το Enterprise λέει ξεκάθαρα πως απαγορεύονται όχι μόνο οι εμπορικές και πολιτιστικές ανταλλαγές με πρωτόγονες φυλές αλλά ακόμα και η αποκάλυψη σε αυτές της ύπαρξης διαστρικών πολιτισμών. Ο λόγος είναι ότι σε τέτοιες επαφές συνήθως ο λιγότερο ανεπτυγμένος απορροφάται από τον πιο ανεπτυγμένο και τελικά εξαφανίζεται. Όμως η ανθρωπότητα δεν πήγε στα άστρα για να κατακτήσει και να εξαφανίσει πολιτισμούς αλλά να συνεργαστεί ισότιμα μαζί τους. Χαρακτηριστικότερο ίσως παράδειγμα αυτής της πολιτικής είναι και το επεισόδιο "Ενα κομμάτι από την Δράση" όπου ενα γήινο σκάφος περνώντας από τον πλανήτη Ιότια πρίν απο την εφαρμογή αυτής της Οδηγίας άφησε στους ντόπιους ένα αντίτυπο του ιστορικού βιβλίου "Οι Συμμορίες του Σικάγου στην δεκαετία του 20". Οι ιθαγενείς νομίζοντας ότι αυτή είναι η σωστή ανάπτυξη της κοινωνίας μια πού από αυτό το στάδιο πέρασε και ο πιο ανεπτυγμενος γήινος πολιτισμος μιμούνται την κατασταση στο Σικάγο του 20 με αποτέλεσμα ενα πλανήτη βουτηγμένο στο έγκλημα και στις συμμορίες. Και μόνο η σύγκριση αυτής της θέσης με την αμερικάνικη ιστορία επίθεσης και καταδυνάστευσης των Ινδιάνων μας δείχνει πόσο η σειρά είχε απόμακρυνθεί από την αρχική ιδέα του γουέστερν στα άστρα.

Βέβαια υπήρχαν και τα ηλίθια επεισόδια. Εξ άλλου που δεν υπάρχουν; Επεισόδια που δεν κόλαγαν πουθενά και που δεν γινόταν πειστικά με τίποτα. Επεισόδια που οφείλονταν στο γεγονός ότι ο Rodenberry σαν Αμερικανός που ήταν είχε ριζωμένες μέσα του μερικές αμερικάνικες αφελείς αντιλήψεις. Κανείς δεν είναι τέλειος και ο Rodenberry μπορεί να είχε ένα ωραίο όραμα αλλά είχε και σαν άνθρωπος αρκετά ελαττώματα.
Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα το "Η Δοξα του Ωμέγα". Σε αυτό το επεισόδιο το Enterprise φτάνει σε ένα μακρινό πλανήτη όπου πολεμούν μεταξύ τους δυο φυλές. Οι "Kohms" και οι "Yians". Όπου το ένα όνομα βγαίνει από τους "Kommunists" και το άλλο από τους "Yiankees". Στο τέλος φυσικά νικούν οι "Yians" και μας παρουσιάζουν το ιερό τους σύμβολο που τυγχάνει να είναι μια αστερόεσσα και τα ιερά τους κείμενα που ξανά τυγχάνει να είναι το Αμερικάνικο Σύνταγμα. Πάλι καλά που δεν εμφανίζεται και ο τοπικός γελωτοποιός που εντελώς τυχαία θα έμοιαζε στον Jerry Lewis. Ίσως αυτό να αποφεύχθηκε λόγω έλλειψης χρημάτων και υψηλού κασέ του Jerry Lewis. Πάλι καλά.

Όμως ευτυχώς τα περισσότερα από τα επεισόδια δεν είχαν καμμιά σχέση με το προαναφερθέν. Ίσως αυτό να οφείλεται στο γεγονός πως πολλά από αυτά γράφτηκαν από συγγραφείς

που η ήταν η αργότερα έγιναν πασίγνωστοι στον χώρο της ΕΦ. Χαρακτηριστικότερα παραδείγματα το "Η Πόλη στην άκρη της αιωνιότητας" γραμμένο από τον Harlan Ellison, το "Αδεια Εξόδου" από τον Theodore Sturgeon, η το "Αρένα" στηριγμένο στο διήγημα του Fredric Brown. Όλα όμως ακόμα και το "Αρένα" είναι προσαρμοσμένα στο πνεύμα της σειράς που σκοπό έχει την δικαίωση της ειρήνης και όχι του πόλεμου.

Δυστυχώς όμως η μεγάλη πλειοψηφία της αμερικάνικης κοινής γνώμης δεν ήταν έτοιμη για μια σειρά που αντί να καθαρίζει αδιάκριτα Ινδιάνους θα τους δικαίωνε. Από τον πρώτο κιόλας χρόνο αποφασίστηκε το σταμάτημα της σειράς. Όμως αν και η σειρά δεν είχε τις πολύ ψηλές θεαματικότητες είχε αποκτήσει έναν αριθμό φανατικών θαυμαστών με αποτέλεσμα την λήψη 400000 γραμμμάτων από το στούντιο που ζητούσαν τη συνέχιση της σειράς. Όταν όμως στην τρίτη χρονιά στο επεισόδιο "Τα Θεά Παιδιά του Πλάτωνα" ο Kirk φίλησε την Uhura τίποτα πια ούτε και 400000 γράμματα δεν μπορούσε να σώσει την σειρά. Αυτό ήταν το πρώτο φιλί μεταξύ λευκού και μαύρης στην αμερικάνικη τηλεόραση που μπορεί μεν να άνοιξε άλλους ορίζοντες για κατοπινές σειρές επιτάχυνε όμως το κόψιμο του Star Trek. Αποτέλεσμα: Μετά από 3 χρόνια προβολής και 79 επεισόδια η σειρά σταμάτησε και θεωρήθηκε νεκρή.

Όμως οι φανατικοί φίλοι που τα 3 αυτά χρόνια η σειρά είχε αποκτήσει δεν την ξέχασαν. Ακολούθησαν επαναλήψεις, πουλήθηκαν σε εκατομμύρια αντίτυπα τα σενάρια των επεισοδίων φτιάχθηκε μια σειρά κινούμενων σχεδίων και τελικά το 1978 κυκλοφόρησε και η πρώτη ταινία. Μέχρι δε σήμερα έχουν κυκλοφορήσει 7 ταινίες και περίπου 150 μυθιστορήματα, τεχνικά βιβλία γαλαξιακοί χάρτες και ότι ακόμα μπορεί να φανταστεί κανείς. Μέχρι και γλώσσα φτιάχτηκε για τους Κλίνγκονς με κανονική γραμματική και λεξικό.

Μετά από μια τέτοια επιτυχία ήταν αναμενόμενο και να κυκλοφορήσει και μια νέα τηλεοπτική σειρά. Και αυτό έγινε το 1987. Η νέα σειρά που λεγόταν "Star Trek : Η Επόμενη Γενιά" δημιουργήθηκε επίσης από τον Roddenberry. Στην γέφυρα του καινούργιου Enterprise εκφράζοντας το πνεύμα της εποχής δηλαδή την συμφιλίωση της ΕΣΣΔ με τις ΗΠΑ δεν υπήρχε πια ο Βουλκάνιος Srock αλλά ο Κλίνγκον Worf. Η νέα σειρά έμοιαζε πολύ περισσότερο στο "ΚΕΛΛΙ" τον αρχικό πιλότο που απορρίφτηκε παρά στα υπόλοιπα 79 επεισόδια της παλιάς σειράς. Οι πολλές στιγμές δράσης έχουν εξαφανιστεί και κυριαρχούν τα προβλήματα, ο κυβερνήτης δεν είναι το παλληκαράκι που δέρνει τους πάντες και κατακτά όλες τις γυναίκες αλλά ένας μεσήλικας ώριμος, σοβαρός και προπαντός μορφωμένος αξιωματικός. Ο Picard (ο νέος κυβερνήτης) είναι το πρότυπο του ανθρώπου που ο Roddenberry ονειρεύεται σε αυτή την σειρά. Ασχολείται με τον Sheakspeare την αρχαιολογία τα μαθηματικά και γενικά φροντίζει να είναι ένας ενημερωμένος, μορφωμένος και προπαντός σκεπτόμενος άνθρωπος.

Η συμφιλίωση με τους Κλίνγκον οδήγησε όλο το πνεύμα της σειράς σε μια ακόμα πιο φιλειρηνική κατεύθυνση. Εμφανίζονται βέβαια καινούργιοι εχθροί όπως οι Φερέγγι που είναι οι τέλειοι καπιταλιστές και που για το κέρδος πουλάνε ακόμα και τους συγγενείς τους και οι Μποργκ που είναι μια διασταύρωση ανθρώπου και μηχανής με κοινή

συνείδηση και με εξαφανισμένη προσωπικότητα όμως η γενική κατεύθυνση της σειράς παραμένει κοινωνική.

Τα προβλήματα που θέτει και η καινούργια σειρά δεν άλλαξαν. Εξακολουθούν να είναι ο πόλεμος και η εκμετάλλευση των λιγότερο ανεπτυγμένων πολιτισμών. Όμως τώρα στα παραπάνω προστέθηκαν και η τρομοκρατία και οι ανθρώπινες σχέσεις.

Η παρουσία του ανδροειδούς Data ανάμεσα στο πλήρωμα δίνει την δυνατότητα στον Rodenberry να ασχοληθεί και με το ζήτημα τι μας κάνει ανθρώπους. Και σε φιλοσοφική βάση αλλά πολύ περισσότερο στην καθημερινή ζωή. Το γέλιο, το κλάμα, τα διάφορα συναισθήματα που το ανδροειδες παρατήν μεγάλη του επιθυμία δεν μπορεί να νοιώσει τελικά είναι ανίκανα να υψώσουν ένα τοίχο ανάμεσα σε αυτό και στο υπόλοιπο πλήρωμα. Σαν αποκορύφωμα αυτής της αναζήτησης μπαίνει το ερώτημα αν κάποιος που εμείς τον θεωρούμε διαφορετικό ή ακόμα και κατώτερο μπορεί να θεωρηθεί περιουσία μας. Στο καλύτερο επεισόδιο της σειράς "Μετρο Ανθρώπου" γίνεται μια δίκη για να αποφασιστεί αν ο Data είναι περιουσία του Αστροστόλου οπότε και μπορεί να διαλυθεί για πειραματικούς σκοπούς ή έχει τα ίδια δικαιώματα με το υπόλοιπο πλήρωμα και μπορεί να αποφασίσει ο ίδιος για την τύχη του. Κατά την γνώμη μου αυτό είναι το καλύτερο επεισόδιο Star Trek που γυρίστηκε ποτέ και ένα από τα καλύτερα τηλεοπτικά επεισόδια που έχω δει. Τελικά είναι και όλη η φιλοσοφία του Rodenberry σε αυτό το επεισόδιο. Όλα τα νοήματα όντα είναι ίσα μεταξύ τους και έχουν δικαίωμα στην ζωή ανεξάρτητα το χρώμα του δέρματος, την γλώσσα, την θρησκεία ή την καταγωγή.

Δυστυχώς όμως μετά από 3 χρόνια ζωής της δεύτερης αυτής τηλεοπτικής σειράς ο δημιουργός της αποσύρθηκε από την παραγωγή της για λόγους υγείας και ένα χρόνο μετά, το 1991, πέθανε. Δυστυχώς από τότε όλα άλλαξαν. Όλοι οι καινούργιοι πολιτισμοί που εμφανίζονται είναι στρατοκρατικοί, και ακόμα και οι πολιτισμοί που ξέραμε αρχίζουν να αλλάζουν μορφή. Μέχρι και η Ομοσπονδία των Πλανητών στο όνομα μιας τότε μη ακόμα υπογεγραμμένης συμφωνίας ειρήνης αφήνει πολιτισμούς να καταδυναστεύονται από βαρβάρους. Στο επεισόδιο "Σημαιοφόρος Ρώ" πρωτογνωρίζουμε τους Μπατζοριανούς που παρουσιάζονται σαν ένας φιλειρηνικός λαός που είχε αναπτυγμένες τις τέχνες ακόμα και δεκάδες χιλιάδες χρόνια πριν. Και τι τους επεφύλαξε το μέλλον; Τους κατέκτησαν οι Καρδασσιανοί και για να ελευθερωθούν αναγκάστηκαν να γίνουν βάρβαροι και πολεμοχαρείς.

Στην δε έκτη ταινία φτάσαμε στο σημείο να δούμε ακόμα και τους Βουλκάνιους να σκοτώνουν με μόνο σκοπό να τορπιλλήσουν την ειρήνη που ετοιμαζόταν να υπογραφεί μεταξύ Κλίνγκον και Ομοσπονδίας. Τι έμεινε τελικά από τον λογικό και φιλειρηνικό Spock;

Σαν αποτέλεσμα του γεγονότος ότι το Star Trek είναι μια βιομηχανία που παράγει τρελλά λεφτά για την Paramount άλλες δύο τηλεοπτικές σειρές είδαν το φώς. Το "Βαθύ Διάστημα 9" πριν από 2 χρόνια και τώρα τελευταία τον Γενάρη του 95 ο "Ταξιδιώτης". Το "Βαθύ Διάστημα 9" εξελίσσεται πάνω στον ομώνυμο σταθμό κοντά στον πλανήτη Μπατζορ. Ο ένας από τους εξωγήινους που κυριαρχούν στην σειρά είναι και ο Quark. Ένας Φερέγγι που μόνο Θεό του έχει το χρήμα και που είναι

ανακατεμένους σε όλες τις απάτες και τις κομπίνες που γίνονται πάνω στον σταθμό χωρίς όμως ποτέ να συλλαμβάνεται ούτε και να τιμωρείται.

Ακόμα απαγορεύει στον ανηψιό του να πηγαίνει στο σχολείο του σταθμού γιατί εκεί δεν τους διδάσκουν πως να κλέβουν και πώς να κερδίζουν με κάθε τρόπο.

Κοντά δε σε αυτό τον σταθμό υπάρχει και μιά σκουληκότρυπα που οδηγεί σε απομακρυσμένες περιοχές του γαλαξία όπου κυρίαρχη δύναμη είναι οι Dominion. Αλλη μια στρατοκρατούμενη αυτοκρατορία που επιτίθεται στην Ομοσπονδία. Και η σειρά αρχίζει να εξελίσσεται σε μια σύγκρουση

μεταξύ των δύο γαλαξιακών δυνάμεων. Είναι πια ξεκάθαρο πως η αντίληψη του Rodenberry ότι οι αναπτυγμένοι πολιτισμοί θα είναι και φιλειρηνικοί έχει εγκαταληφθεί.

Αν κάποιος το σκεφτεί καλά αυτό είναι λογικό. Όταν κάθε επεισόδιο της "Επόμενης Γενιάς" κοστίζει

δύο εκατομμύρια δολάρια στην Paramount αλλά τα έσοδα της από κάθε επεισόδιο

μόνο στις ΗΠΑ

ξεπερνούν κατά 3 με 5 φορές το ποσό αυτό

είναι φυσικό η Paramount να πάψει να ενδιαφέρεται για το οποιοδήποτε όραμα έστω και του Rodenberry αλλά μόνο για το πώς θα παράγει όσα περισσότερα επεισόδια

μπορεί. Στόχος της φυσικά είναι όχι πως να παρουσιάσει το όραμα του καλύτερα αλλά πως θα πετύχει μεγαλύτερες θεαματικότητες που μεταφράζονται σε περισσότερα κέρδη. Δυστυχώς η μεγάλη πλειοψηφία της αμερικάνικης κοινής γνώμης ακόμα και τώρα προτιμά την βία από τον προβληματισμό κάτι που είναι εμφανές σε όλες τις ταινίες που παράγει τα τελευταία χρόνια το Hollywood.

Αποτέλεσμα αυτού του γεγονότος στο Star Trek είναι ότι δεν συναντάμε νέες φυλές που να μοιάζουν

στους Οργκανιανούς ή στους Βουλκάνιους αλλά

μόνο βάρβαρους χωρίς ηθικούς δισταγμούς που το μόνο που κάνουν είναι να βασανίζουν

και να σκοτώνουν ακόμα και τους ίδιους τους ομοεθνείς τους. Ακόμα και οι Κλίνγκον, οι παραδοσιακοί εχθροί της πρώτης σειράς, που σε όλη την διάρκεια της "Επόμενης Γενιάς" εμφανίζονται να έχουν χάσει τις βάρβαρες συνήθειες τους και να έχουν αποκτήσει

ένα κώδικα τιμής παρόμοιο με τους Σαμουράι σε ένα απο τα τελευταία επεισόδια της 6ης χρονιάς γίνονται μάρτυρες της επιστροφής του θεού τους που σκοπό έχει να τους

οδηγήσει πίσω στον παραδοσιακό τους δρόμο που εγκατέλειψαν, στον δρόμο της μάχης και του τιμημένου θάνατου.

Ίσως είναι ειρωνεία αλλά 30 χρόνια μετά από την αρχική σειρά το Star Trek μοιάζει να πλησιάζει περισσότερο παρά ποτέ

το διαστρικό γουέστερν.

Τελικά τί έμεινε από το όραμα του Rodenberry για ένα κόσμο ήσυχο και ειρηνικό;

Πού είναι όλες εκείνες οι αναπτυγμένες φυλές που έχουν ξεπεράσει το στάδιο του επεκτατισμού;

Που είναι οι Βουλκάνιοι που θεωρούσαν παράλογο να σκοτώνουν;

Σήμερα 30 χρόνια μετά την δημιουργία του πρώτου Star Trek μπορούμε να πούμε ότι το όραμα του Rodenberry πέθανε και ότι οι υπάρχουσες σειρές υπάρχουν μόνο και μόνο για να πλουτίζουν την Paramount;

Ελπίζω πως όχι και ότι από κάπου θα ξεφουτρώσει ένας καινούργιος Spock ή ένας καινούργιος Picard ξαναφέροντας το όραμα του Rodenberry αλλά και κάθε λογικού ανθρώπου για ένα πιο ειρηνικό και πολιτισμένο μέλλον μακριά από τα σημερινά προβλήματα ξανά στο προσκήνιο.

Βαγγέλης Κανακάρης

